

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2019. február 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2019. február 20. napján kihirdette a következő

v é g z é s t:

A sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2018. június 27. napján kihirdetett 4.B.475/2014/74. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma 728103TA, a II.r. vádlott neve helyesen II.rendű vádlott neve, lakcímének irányító száma

A másodfokú eljárás során 32.600 (harminckettőezer-hatszáz) Ft büntügyi költség merült fel, melyet I.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék a hatályon kívül helyezés folytán megismételt elsőfokú büntetőeljárás során lefolytatott tárgyalássorozatot követően, a 2018. június 27. napján kihirdetett ítéletében I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében (Btk. 372.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a/ pont), folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetében (Btk. 376.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont), és ezért halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre ítélte.

A bíróság II.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntetében (Btk. 372.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a/ pont), folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntetében (Btk. 376.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont) állapította meg, és ezért halmazati büntetésül 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre, mellékbüntetésként 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlott vonatkozásában rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, valamint egyetemlegesen kötelezte a terhelteket arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessenek meg a 1. Kft. magánfél részére 815.570.150 Ft-ot, valamint az állam javára 1.500.000 Ft eljárási illetéket.

A büntetőeljárás során felmerült büntügyi költség egy részének megfizetésére egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat, míg a fennmaradó büntügyi költség tekintetében megállapította, hogy az az állam terhén marad.

A törvényszék 4.B.475/2014/74. sorszámú ítélete ellen I.r. vádlott az irányának megjelölése nélkül, a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, és a polgári jogi igény egyéb törvényes útra történő utasítása érdekében, II.r. vádlott az irányának megjelölése nélkül, a védője által elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, és a polgári jogi igény törvény egyéb útjára való utasítása végett terjesztett elő fellebbezési kérelmet, az ítéletet az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette.

I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen az 1. tényállási pont tekintetében a bebizonyítottság hiányára alapozott, míg a 2. pont vonatkozásában bűncselekmény hiányában történő felmentést indítványozott, másodlagosan pedig a kiszabott szabadságvesztés enyhítését. Az 1. tényállási pont tekintetében kifejtette, hogy amennyiben a **1. Kft.** bankszámlájáról került átutalásra összesen 551.000.000 Ft értékű deviza, ennek a sértett cég könyvelésében meg kellett volna jelennie. A társaság könyvvizsgálója azonban a cég könyveinek, kimutatásainak vizsgálatát követően azt állapította meg, hogy a **1. Kft.**-nek nincs tartozása a **2. Kft.** felé. Erről a **3. osztrák tulajdonosainak** is tudomása volt. Annak lehetőségét, miszerint olyan módon került volna sor pénzügyi teljesítésre, hogy a kifizetéssel szemben nem történt volna tényleges teljesítés, ugyancsak kizárja a **A.A.** és **B.B.** által felkért **C.C.** és **D.D.** felügyelőbizottsági tagok által készített - és a **1. Kft.** könyvvizsgálója által is megerősített - átvilágítás eredménye, amely szerint minden szénbeszerzést a társaság kiegyenlített, illetőleg a teljesített kifizetések fedezték a leszállított mennyiséget. A pénzügyi teljesítések vizsgálatára tehát szükség lett volna igazságügyi könyvszakértő kirendelésére, az ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványt azonban az elsőfokú bíróság elvetette.

A védelmi álláspont kifejtette, hogy a CO2 kvóta vásárlásával kapcsolatos projektben a védenccé nem vett részt, **E.E.** fordult hozzá és terhelt-társához ezzel az ötlettel, azonban ők nem voltak képesek ezt megfinanszírozni, ezért a fenti személyt összehozták **F.F.**jel, a közöttük lévő tárgyalásokban azonban nem vettek részt. A védői érvelés szerint mindezt okirati és személyi bizonyítékok is alátámasztják, utóbbiak sorában vehető számba **G.G.**, **H.H.** és **I.I.** tanúvallomásának tartalma. A közöttük és **F.F.** között fennálló ellentmondásokat azonban a bíróság elmulasztotta szembesítések útján tisztázni.

Az okirati bizonyítók körében a védő elemezte **F.F.** és az **4. AG** képviselőjében eljáró **G.G.** között 2008. május 15. napján megkötött Szállítási Szerződés - amelyről ugyan csak másolati példány állt rendelkezésre, de az írásszakértő megállapította, hogy **F.F.** írta azt alá - tartalmát, amely szintén azt támasztja alá, hogy utóbbi személy volt benne a kérdéses üzletben.

A védő rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a védenccé ártatlansága mellett szóló bizonyítékok értékelését, így azt is, hogy a 2.200.000 euró a **2. Kft.** számlájáról került a **4. AG** részére átutalásra a köztük lévő szerződésre figyelemmel, az utóbbi által kiállított számla alapján.

A védő kifejtette, hogy **J.J.** által is megerősítetten a vádlottaknak nem volt köze a **4. AG**-hez, a **1. Kft.** által 2008. június 6. napján átutalt 1.350.000 és a 2008. augusztus 29. napján átutalt 855.000 euró ténylegesen kőszén előlegfizetések voltak, hiszen a tanúk (**A.A.** és **F.F.**) is alátámasztották vallomásukban, miszerint csak előre történő fizetéssel juthattak szénhez, **C.C.** pedig úgy nyilatkozott, hogy a leszállított és a számlákon szereplő mennyiségek között a kérdéses időszakot vizsgálva nem volt számottevő az eltérés, és amennyiben a **1. Kft.** részéről a CO2 ügyletre történt volna az átutalás, akkor a cégnek követelése lenne a **2. Kft.** felé. Utóbbi azonban a könyvelési adatok alapján nem állapítható meg.

A 2008. május 30. napján a védenccé által aláírt, 90.000 tonna szén szállításáról szóló szerződéssel kapcsolatban kifejtette, hogy a kényszer hatása alatti aláírást több tényező is alátámasztja. A többi szerződéssel ellentétben itt csak az utolsó oldal került aláírásra, védenccének ezen szerződés kézjeggyével történő ellátásához nem fűződött érdeke, míg **F.F.**-nek a bécsi központban történő bemutatás érdekében igen. **G.G.** vallomása is azt erősíti, hogy több okiratot íratott alá vele **F.F.**, egyébként pedig nem szénszállításra kapta a pénzt. Ezt támasztotta alá vallomásában **H.H.** tanú is. Ugyancsak nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a sértett jogi képviselőjének arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy nincs valós tartozása a **1. Kft.**-nek a **2. Kft.** irányába. Az ennek igazolására előterjesztett, **K.K.** rendőr főhadnagy tanúkihallgatására vonatkozó indítványt az elsőfokú bíróság elutasította.

A védelmi álláspont részletesen foglalkozott azzal is, miszerint **F.F.** tanú szavahihetősége mely okokra figyelemmel nem állapítható meg, mivel egyrészt az általa benyújtott okiratok mind csak

másolatban állnak rendelkezésre, másrésről a tanú által előadottakat **I.I.**, **C.C.**, **G.G.** és **H.H.** vallomása is cáfolják.

Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a fenyegetéssel kapcsolatos terhelti védekezést sem, értékelése csak odáig terjedt, hogy azt elvetette, jöllehet az aláírások kikényszerítésére 2009. január 13. napján, tehát azt követően került sor, miután **F.F. A.A.**-tól a következő napra kapott időpontot. A fenyegetésre vonatkozóan egyébiránt a korábban említett tanúk is kitértek a vallomásaikban, Vityebszkij pedig az eljárás során csak hamis okiratokkal tudta az állításait alátámasztani. A védelem rámutatott arra is, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatot nem írhatta alá I.r. vádlott, miután január 4. napján Szlovákiában tartózkodott feleségével, a nyilatkozaton lévő adatok nem egyeznek a sértett cég könyvelési adataival, hibás az adószám és egyéb számszaki hibákat is tartalmaz.

Téves az a bírói megállapítás is, miszerint a vádlottak nem tájékoztatták a sértett társaság felügyelő bizottságát a **2. Kft.**-vel kötött ügyletről, ennek cáfolataként **A.A.**, **C.C.**, **L.L.** vallomásaira, a heti, havi jelentések tartalmára hivatkozott. Azon körülményt, hogy a Szindikátusi Megállapodás tartalmát a terheltek nem ismerték, a vádlotti vallomások mellett **M.M.**, **L.L.**, **N.N.** és **C.C.** előadása is alátámasztották, akik cáfolták a **A.A.** által meghivatkozottakat. A védő vitatta, hogy az utóbbi személy 2009. január 16. napja előtt ne ismerte volna **F.F.**-t, mivel a **1. Kft.** 2007. június 28. napjától **O. település**en azon a telephelyen végzett szénosztályozást, ahol a **2. Kft.**-nek bérleménye volt, erről pedig **A.A.** is tudott, mivel járt a telephelyen.

I.I. tanú vallomásából megállapítható, hogy **F.F.**-nek több befektetése is volt, pontosan felmérte az érdekeit és a befektetések kockázatait, ez alapján az is egyértelmű, hogy pontosan tudta, a CO2 kvóta projekttel kapcsolatosan hova, milyen gazdasági cél érdekében fekteti be a pénzét. A II.r. vádlott által készített azon ábra, amelyen nyomon követhető a CO2 kvóta útja és az ahhoz kapcsolódó beruházás ellentételezése és a pénzáramlás, alátámasztja a védelem által előadottakat, amelyet megerősített **P.P.** és **G.G.**, valamint **H.H.** vallomása is.

Összefoglaló álláspontja szerint az ítéleti tényállás 1. pontja tekintetében a tanúvallomások és az okirati bizonyítékok helyes értékelése alapján az elsőfokú bíróságnak nem az általa rögzített ítéleti tényállás megállapítására kellett volna jutnia.

A 2. tényállással kapcsolatban a védelem rámutatott arra, senki által nem cáfolt tény szerint a **1. Kft.**-nek a sértett cég tulajdonosai adták azt az utasítást, hogy az éven túli tartozások eltüntetésére és az áfa csökkentés érdekében a szénkészleteit értékesítse a **1. Kft.** felé, ezt támasztja alá **C.C.**, **Q.Q.**, valamint **R.R.** vallomása is, utóbbi személy arról is nyilatkozott, hogy energetikai barnaszén értékesítéséről és nem orosz barnaszénről volt szó. Mivel kétszer is találkoztak a vezetők, nem volt oka I.r. vádlottnak a beszerzés eltitkolása. A védő szerint az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott a **5. Kft.** ajánlatával kapcsolatosan, mivel az nem meddő értékesítésére vonatkozott, hanem egy komplett együttműködés része volt. A meddő hasznosíthatósága 2005-ben még nem volt nyilvánvaló a vádlottak számára, 2007. évre azonban megváltozott a helyzet. A védői érvelés szerint tévedett az elsőfokú bíróság a putnoki szén értékmeghatározásakor, részletesen foglalkozott e tekintetben **S.S.**, **T.T.** nyilatkozataival, valamint a **1. Kft.** és a **6. Bt.** között folyamatban lévő gazdasági perben **M.M.** azon előadásával, amelyben **U.U.** szakértői véleményadásának körülményeit taglalta. Tévesnek tartotta azt az elsőbírói megállapítást is, miszerint a **1. Kft.** nem rendelkezett a szén osztályozásához és feldolgozásához szükséges berendezésekkel. A bírói álláspontnak többek között az is ellentmond, hogy a **1. Kft.** 2000. évben a **7. Rt.** vagyont vásárolta meg, amely éppen erre a feldolgozásra volt berendezkedve a brikettgyártás mellett. A 2006. évi mérlegbeszámoló és azok mellékletei is tartalmazták ezeket a berendezéseket, így erről **A.A.** is tudnia kellett.

A **1. Kft.** és a **6. Bt.** között 2005. március 31-én éves, 2006. március 31-én pedig 10 éves együttműködési szerződés jött létre, ekkor a szükséges gépek már rendelkezésre álltak, a géppark üzemeltetését a **6. Bt.** biztosította.

A védő fellebbezésének indokolásában foglalkozott a szakértői véleményekkel, amelyek sorában a **szakérő1** eseti szakértő részére adott ügyészi kirendeléssel kapcsolatos kritikáit fogalmazta meg. Álláspontja szerint továbbá az **8. Kft.** szakvéleményének azon megállapítása, miszerint a meddő értéke 14.250 Ft/tonna, azt támasztja alá, hogy a putnoki szén értékkel bírt, amelynek felhasználhatóságát **V.V., W.W., X.X., Y.Y., Z.Z.** és **N.N.** tanúk vallomásai is megerősítik. Mindezek alapján megállapítható ugyanis, hogy a tanúk által megjelölt technikai módok megoldást jelentettek az orosz barna- és feketeszén kicserélésére, továbbá az is, hogy a vétel előtt a többféle hasznosítási lehetőséget a terheltek feltérképezték, több kalkulációt és laborvizsgálatot is végeztek. Rámutatott a védő arra is, hogy a meddő vásárlási értékét egyébként az év végi eredményelvárás is befolyásolta. Összességében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet a szén értéktelen voltának megállapításával összefüggésben megalapozatlan, figyelmen kívül maradt az is, hogy a vádlottak tulajdonosi utasításra cselekedtek, akiknek visszajelezték a lehetőségeket, amelyeket utóbbiak tudomásul vettek. A vád állításával szemben több piaci lehetőség ismeretében, laborvizsgálati eredmények és piaci kalkulációk után vásárolták meg a meddőt, amelynek tulajdonjogával annak visszavásárlásáig nem rendelkeztek, így az értékesítését sem kezdhették meg.

II.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezését, harmadlagosan pedig az alkalmazott büntetés jelentős enyhítését indítványozta. A felmentés vonatkozásában kifejtette, hogy egyik tényállási pont esetében sem sikerült bizonyítani, hogy a vád tárgyává tett cselekményt védence elkövette volna. Az 1. tényállási pont vonatkozásában a sértettként megjelölt cég kárt nem szenvedett, és ez a ténymegállapítás tehető a 2. pont esetében is. Mindkét, védence terhére rótt cselekmény tekintetében megállapítható, hogy a vádhatóság nem tudott olyan bizonyítékot megjelölni, amely alapján tényszerűen rögzíthető lenne, hogy a terheltek bármekkora összegre szert tettek volna, így haszonszerzés sem állapítható meg. A hatályon kívül helyezés indokaként előadta, hogy elmaradt a tanúk szembesítése, a tényállás így felderítetlen, továbbá az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A védelmi álláspont szerint több vonatkozásban a bizonyítási anyaggal ellentétes, iratszerűtlen mérlegelés eredményeként került sor az ítéleti tényállás rögzítésére.

A büntetés enyhítésére irányuló indítványában pedig rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő mértékben figyelembe a jelentős időmúlást, a vádlottak korát és büntetlen előéletét, megítélése szerint bűnösség megállapítása esetén is csupán aanyag kezelés bűncselekménye állapítható meg, amely lehetővé teszi a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését is.

II.r. vádlott ugyancsak írásban indokolta fellebbezési kérelmét, amelyben elsődlegesen a terhére rótt cselekmények vádja alóli felmentését, másodlagosan a végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés enyhítését, harmadlagosan a megállapított polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítását, illetőleg az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Hasonlóan az I.r. vádlotti védelem írásbeli indokolásában foglaltakhoz, az 1. vádpont tekintetében rámutatott arra, hogy a vád szerint a vádlottak az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentési egységek kereskedelméhez szükséges tőkét a **1. Kft.** vagyonából biztosították, ezzel szemben több tanú is azt bizonyította az eljárás során, hogy **F.F.** volt az, aki erről **G.G.-vel** és **Zs.Zs.-vel** tárgyalásokat folytatott, utóbbiakat pedig **I.I.** tanúvallomásában foglaltak is alátámasztották. A terhelt kifejtette, hogy neki és vádlott-társának semmi köze nem volt a **4. AG**-hez, amely **G.G.** és **Ty.Ty.** tulajdona volt, mindezt **J.J.** vallomása is megerősítette. Ők nem léptek kapcsolatba a **9. Kft.** képviselőivel sem. A sértett cég és a **2. Kft.** között 2007. október 25-én Együttműködési Szerződés, majd 2008. január 25-én Tüzelőszállítási Keretszerződés jött létre, amely alapján előlegfizetést követően történt a szén szállítása. A vádban szereplő összegek is „köszén előlegfizetés” jogcímen kerültek átutalásra, amelyet követően a

szénszállítások teljességbe is mentek. Minden egyes átutalásra ezen szerződések keretében került sor, kizárható tehát, hogy saját érdekében használták volna fel a 2.200.000 eurót, annál is inkább, mert erre vonatkozó hiány nem mutatható ki a sértetti cégnél a könyvvizsgálói adatok alapján. Ezt támasztják alá **Ö.Ö.** Átvilágítási Jelentésében foglaltak, **K.K.** rendőr főhadnagy jelentése és **N.N.** tanú vallomása is. A terhelt álláspontja szerint **F.F.** az eljárás során hamis okiratokra hivatkozva ellentmondásos vallomásokat tett, ezen iratok között szerepel a tartozáselismerő nyilatkozat, továbbá az „utasítás átutalásra” megjelölésű okirat is. Ezek eredeti példánya sem volt megtalálható. Az írásszakértő megállapította azt is, hogy a **4. AG** és a **2. Kft.** között 2008. május 15. napján kelt CO2 szállítási szerződést **F.F.** írta alá.

II.r. terhelt az I.r. vádlott védője által előadottakkal egyezően részletesen foglalkozott a 90.000 tonna szén szállításáról szóló, I.rendű vádlott által aláírt szerződés, valamint a tartozást elismerő nyilatkozat keletkezésének körülményeivel, az őket ért fenyegetéssel, valamint az ezt alátámasztó tanúk vallomásaival, amelyek alapján az is megállapítható, hogy nem csupán őket fenyegette meg **F.F.**.

Kifejtette azt is, hogy álláspontja szerint **A.A.** azon vallomása, miszerint nem ismerte **F.F.**t és nem tudott a **1. Kft.** és a **2. Kft.** közötti üzleti kapcsolatáról, nem helytálló.

A Szindikátusi Megállapodással kapcsolatosan rámutatott arra, hogy arról sem neki, sem I.rendű vádlottnak nem volt tudomása, utóbbit a közöttük lévő munkaügyi per határozata is alátámasztotta. Hivatkozott az általa készített, a CO2 kvóták útjára és az ahhoz kapcsolódó beruházás ellentételezésére, az ezzel kapcsolatos pénz áramlására vonatkozó folyamatábrára is, amelynek helytállóságát **G.G. Zsolt** és **H.H.** tanúvallomása is alátámasztotta.

A 2. tényállási pont tekintetében kifejtette, hogy a 2005. április 26-án a **5. Kft.** ajánlata egy komplex együttműködés része volt, amely többek között szénminta laborvizsgálatára, szénőrlésre, szénosztályozó értékesítésére irányult volna, azonban a **1. Kft.** saját működő laboratóriummal rendelkezett, a szénőrlést a **6. Bt.**-vel kötött megállapodás alapján ez utóbbi cég végezte, és a sértett rendelkezett már szénosztályozóval 2004. évben is, amelyet **A.település**re telepítettek. Így a **5. Kft.** ajánlatát nem volt értelme elfogadni, amelyet az is alátámasztott, hogy jelentős rekultivációs költség terhelte volna a teljes területet. 2007. évben csupán a meddőhányót tartalmazó földterületre vonatkozott az adásvétel, amelynek hasznosíthatóságáról meggyőződtek, és az az ítélettel ellentétben - figyelemmel a tanúk vallomására, valamint a szakértői véleményekre - értékkel rendelkező dolog volt. Vádlott-társával együtt 2007. év őszén tisztában voltak a 22.000 tonna anyag értékével, amelyről **X.X.**tól kaptak tájékoztatást. Megoldást jelenthetett ez a forrás az orosz barna- és feketeszén szállítási kiesések, késedelmek okozta szénhiány pótlására, a tiszapalkonyai és a kazincbarcikai hőerőművek szénellátására. A környező szlovák és román felhasználók minőségi igényét is ismerték, amelyhez ez a forrás - az orosz szénhez rontó szénként adagolva - alkalmas volt. Ugyancsak megfelelt a **10. Zrt.** fluid ágyhoz kapcsolódó igényeinek, amely cég a teljes 22.000 tonnára igényt tartott. I.rendű vádlottal együtt tudták, hogy a sértett cég rendelkezik olyan gépparkkal, amely alkalmas ennek az anyagnak a feldolgozására. Biztosítva volt a géppark üzemeltetéséhez szükséges szakértelem és munkaerő állománya a **1. Kft.** és a **6. Bt.** között érvényben lévő 10 éves Együttműködési Szerződésre tekintettel. A **1. Kft.**-nek a **3. GmbH** Béccsel szemben fennálló jelentős tartozásának rendezéséhez szükséges szénkészlet adásvétele nem valósulhatott volna meg a 22.000 tonna putnoki szén beszerzése nélkül, amelyre egyébként **B.B.** jóváhagyása mellett került sor.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.75/2015/3-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélve rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra vonatkozó szabályok alapján lefolytatott bizonyítási eljárást követően megalapozott tényállást állapított meg, az egyes bizonyítékok helytálló és logikus értékelését elvégezte, azokat egyenként és összességében is vizsgálta. Okszerű következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére, és a

bűncselekményeket is a törvénynek megfelelően minősítette. Az alkalmazott büntetések a jelentős időmúlásra és a terheltek javára írható többi enyhítő körülményre figyelemmel a büntetési célokat megfelelően szolgálják. A Be. 571.§ (2) bekezdésére figyelemmel a polgári jogi igény megítélésére is megalapozottan és törvényesen került sor. Mindezek alapján az állam terhén maradó bűnügyi költség összegének pontosítása mellet az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében I.r. vádlott védője fellebbezésének indokait az írásban foglaltakkal egyezően fenntartotta. Álláspontja szerint a Tatabányai Törvényszék a feltárt bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, a védelem bizonyítási indítványait indokolatlanul utasította el. F.F. tanú vallomását tévesen tekintette aggálytalannak, mivel az önmagával és más tanúk vallomásával is ellentétes volt. Az igazságügyi könyvszakértő kirendelésére vonatkozó indítvány elutasítása ugyancsak indokolatlan volt, mivel a két kft. közötti pénzmozgások, azok jogcíme, annak ténye, hogy milyen szerződéssel összefüggésben történtek, szakkérdésnek minősül. A 2. tényállási pont vonatkozásában a megismételt eljárásban sem derült fény arra, hogy milyen értéket képvisel a meddőben lévő anyag, és miként kerülhetett volna sor a hasznosítására. Ez alapján a hűtlen kezeléshez szükséges tényállási elem, az elmaradt haszon sem állapítható meg. Összességében indítványozta az 1. tényállási pont vonatkozásában védelem felmentését bizonyítottság hiányában, a 2. pont tekintetében bűncselekmény hiányában, másodlagosan megalapozatlanság miatt az elutasított bizonyítási indítványokra tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, harmadlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt a vádlott személyi körülményeire, büntetlen előéletére és a jelentős időmúlásra is tekintettel.

II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az eljárás során tett valamennyi nyilatkozatát fenntartotta. Álláspontja szerint a megismételt eljárás során tisztázásra került, hogy aktuálisan kik voltak a cég vezetői, kiknél volt a tényleges irányítás. A könyvvizsgáló meghallgatását követően az volt megállapítható, hogy kár nem érte a sértettet, nem állapítható meg tehát vagyon elleni bűncselekmény. F.F. tanú vallomása alapjaiban megkérdőjelezhető, ugyanakkor a bíróság az általa előadottak vonatkozásában nem szembesítette őt a neki ellentmondó tanúk állításaival. A CO2 kvóták vonatkozásában utalt arra, miszerint nem állapítható meg, hogy a kár ténylegesen bekövetkezett-e és mely társaságnál. Az európai uniós rendeletekkel összhangban az általuk felvázolt hálózat alapján működött a cégek között a pénz áramlása, amely teljesen legális volt, ebben döntési joga védelemnek nem volt.

Az elsőfokú bíróság a meddő szén hasznosításával összefüggésben nem tett említést V.V.ről, akinek nyilatkozata szerint az ajkai erőműben megfelelően hasznosításra kerülhetett volna ez az anyag. Utóbbi vallomás a 2. tényállási pont értékelési szempontjait is megváltoztathatta volna.

Mindezek alapján a védő kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védelem felmentését, illetőleg az ítélet hatályon kívül helyezését az eredeti okiratok írásszakértő által történt megvizsgálásának, továbbá az ellentmondó tanúk szembesítésének az elmaradása miatt. Abban az esetben, ha az ítélet tábla ezen indítványainak nem adna helyt, enyhébb büntetés kiszabását kérte arra tekintettel, hogy a védelemnek a bűncselekményekből anyagi haszna nem származott, szándékos vagyon elleni bűncselekményt nem valósított meg, terhére legfeljebb a hanyag kezelés bűncselekménye állapítható meg.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az írásban benyújtott indítványát változatlanul fenntartotta, álláspontja szerint a védelem által hivatkozottak legfeljebb részleges megalapozatlanságra utalnak, amely az új Be. alapján már amúgy sem tenné lehetővé az elsőfokú döntés hatályon kívül helyezését. Megítélése szerint a bíróság az indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett, az egymásnak ellentmondó bizonyítékokat okszerűen értékelte. Az ügyészi álláspont szerint a szembesítések elmaradása nem minősül olyan jellegű

eljárási szabálysértésnek, amely felderíthetlenné és ezen keresztül felülbíráhatatlanná tenné az elsőfokú bíróság ítéletét. Mindezekre figyelemmel a fellebbezéssel támadott törvényszéki határozat helybenhagyására tett indítványt.

A sértetti képviselő a Tatabányai Törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában újfent azokat az érveket sorolta fel, amelyek védője fellebbezése írásbeli indokolásának is az alapját képezték, rámutatva arra, hogy egyik tényállási pont esetében sem történt meg a feljelentés valódiságának a vizsgálata, annak igazságtartalma ellenőrzése, holott szakértői vizsgálattal kideríthették volna, hogy a vádban megfogalmazott állítások eleve nem valósak. Mindkét tényállási pont esetében kérte a bűncselekmény hiányában történő felmentését.

II.r. vádlott az írásbeli beadványában foglaltakat változatlanul fenntartotta.

Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett védelmi fellebbezésekben írtakra, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra, valamint a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel az ítélet tábla a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú határozatot az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján felülbíráta. A felülvizsgálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, ennek folyamatában figyelemmel volt a megismételt eljárás szabályaira, valamint a hatályon kívül helyező határozatban foglaltakra, a felülbírálat körében a másodfokú bíróság olyan szabálysértést nem észlelt, amely akadályát képezte volna a támadott ítélet érdemi másodfokú felülvizsgálatának.

Az ítéleti tényállás megállapítása során a Tatabányai Törvényszék megfelelő körben értékelte a vádlotti vallomásokat, a rendelkezésre álló tanúvallomások tartalmát, a jogsegély keretében beszerzett adatok által igazolt vitathatatlan körülményeket, a szakvélemények adatait és megállapításait, a házkutatás eredményét és az egyéb okirati bizonyítékok által szolgáltatott bizonyítási anyagot. A cégbírószéki iratok és a jogsegély keretében beszerzett dokumentumok alapján egzakt módon megállapítható volt a **1. Kft.**, a **2.Kft.**, a liechtenstein-i székhelyű **11. AG**, az **4. AG**, az **12. AG**, továbbá a **13. Kft.** tulajdonosi köre, a vezető tisztségviselőik aktuális személye és a cégjegyzésre jogosultak körében történő változások, valamint **J.J.** jogsegély keretében tett tanúvallomása alapján a liechtenstein-i székhelyű cégek alapítási körülményei, a vádlottak ebben játszott szerepe is.

A bíróság részletesen elemezte a bankszámlák adatait, amelyeken keresztül az azokon történő pénzmozgások nyomon követhetőek voltak. Figyelembe vette az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentésére irányuló környezetvédelmi projekttel kapcsolatos iratokat, a házkutatások eredményeit és a lefoglalt elektronikus levelezés tartalmát. Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a vádlotti vallomások a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelését követően nem fogadhatóak el.

Megállapítható az, hogy **F.F.** mind a nyomozás, mind a bírósági eljárások során érdemükben következetes vallomásokat terjesztett elő, melyeket a személyi és okirati bizonyítékok is megfelelően alátámasztottak. A 2008. május 30. napján kelt megállapodás szerint a **1. Kft.** 90.000 tonna orosz fekete kőszén beszerzésével bízta meg a **2. Kft-t** a **4. AG-től**. A szerződés tartalma egyébként a vádlotti vallomásokkal is megegyezik, hiszen az utóbbiak szerint valóban szénszállítással bízta meg **F.F-t**. Ennek ellenére úgy nyilatkoztak, hogy ez a szerződés közöttük nem jött létre, és a 2009. január 13. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozatot fenyegetés hatására írta alá I.r. vádlott. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a fenyegetés megtörténtét

megkérdőjelezi az a körülmény, hogy emiatt csak egy hónappal később tettek a terheltek feljelentést, továbbá 2009. január 16. napján a **1. Kft.** felügyelőbizottsági ülést is tartott, amelyen szintén nem tettek említést az őket ért fenyegetésről, zsarolásról. A **2. Kft.** és a **1. Kft.** közötti szénszállítási szerződésről a bécsi cég vezetői sem tudtak annak ellenére, hogy I.r. vádlottat mint ügyvezetőt heti jelentési kötelezettség terhelte **A.A.** irányába. Függetlenül tehát attól, hogy a Szindikátusi Megállapodás tartalmáról a vádlottak tudtak-e vagy sem, a fenti jelentéstételi kötelezettség alapján mindenképpen tájékoztatni kellett volna a központot a kérdéses jogügyletről is.

A vádlottak tagadták, hogy bármilyen szinten kapcsolatban lennének a liechtenstein-i cégekkel és ezen keresztül a kvóta-kereskedelemmel, ezt azonban az okirati bizonyítékok, valamint **J.J.**, **Ü.Ü.** és **Ö.Ö.** tanúvallomásának ezirányú aggálytalan részletei is megfelelően cáfolják. Ezek alapján okszerűen állapította meg a törvényszék, hogy az **4. AG** 2007. augusztus 23. napján alakult, a cég tulajdonosai az a **G.G.** és **Ty.Ty.** voltak, akik a nyíregyházi székhelyű **13. Kft.** vezetőiként is működtek. Ez utóbbi cég tagjai között szerepelt még a **4. AG** is. A **11. AG** 2008. június 16. napján került bejegyzésre, melynek vezetői és tulajdonosai I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak, valamint **CS.CS.** és **GY.GY.** voltak. Az **12. AG** 2008. augusztus 11. napján került bejegyzésre, és a vezetői, valamint tulajdonosai ugyancsak I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve I-II.r. vádlottak voltak. Valamennyi cég székhelye megegyezett és a vagyonkezelői tevékenységet **J.J.** látta el. A liechtenstein-i cégnyilvántartást vezető Köznyilvántartási Hivataltól, az emissziós jegyzéket nyilvántartó Környezetvédelmi Hivataltól, a számlavezető pénzügyintézetektől, így a Liechtensteinische Landes Banktól és a VP Banktól beszerzett okiratok is alátámasztották a vádlottak tulajdonosi minőségét, illetőleg képviseleti jogosultságát, mivel a **11. AG** nevében megnyitott személyi számlakerettel elsődlegesen rendelkezni jogosult személyként II.r. vádlott került bejegyzésre, míg a VP Banktól megkapott adatok szerint az **12. AG** esetében I.r. és II.r. vádlott, míg a **11. AG** esetében a vádlottak mellett **GY.GY.** volt a számlatulajdonos.

CS.CS. vallomásában előadta, hogy ő a vádlottak és néhai édesapja, **GY.GY.** kérésére vállalt névleges szerepet a **11. AG** megalakításában, amely céget kvótával való kereskedelemre hozták létre. **Ü.Ü.** a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban aktuálisan a kvótakereskedelemmel kapcsolatos feladatokat ellátó ügyintézőként olyan vallomást tett, hogy a projekt bonyolítása során **LY.LY**-vel állt kapcsolatban, többször beszéltek telefonon, és email-en keresztül is tartották a kapcsolatot.

Ö.Ö. - aki a **3. Brikettgyár Kft.** átvilágítását végezte - vallomásában nyilatkozott atekintetben is, hogy 2008. májusában mint az **14. Kft.** ügyvezetője tárgyalásokat folytatott **E.E.**-vel CO2 kvóta ügylettel kapcsolatban, amelyen a vádlottak is jelen voltak.

Fentiekkel összefüggésben arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy a **13. Kft.** és a **11. AG** között 2009. február 4. napján megkötött kvóta adásvételi szerződés aláírásakor esedékes, a **11. AG** által a még meg sem képződött ERU-ért előlegként fizetendő 2,2 millió EUR - a banki költségek fedezésére szolgáló 5.000 EUR híján - megegyezett azzal az összeggel, ami 2008. június 6. napján, illetőleg 2008. augusztus 29. napján (előbb 1.350.000 EUR, majd 855.000 EUR) a **3. Kft.** sértett bankszámlájáról a terheltek által felismerten és nyilvánvalóan az érdekükben a **2. Kft.** bankszámláján keresztül került átutalásra a **13. Kft.**-t tulajdonló **4. AG** bankszámlájára, azon fiktív szénszállítási megállapodásra hivatkozással, amelyben a vádlottak a sértett nevében pontosan 2.200.000 EUR előleg megfizetését vállalták a **2. Kft.**-nek a jövőben szállítandó tüzelőanyagért. Ezen túlmenően a sikkasztás tárgyát képező 2.200.000 EUR összeg megegyezett a **13. Kft.** által a projekt leírásában a beruházás várható költségeként megjelölt összeggel is, amely az akkori árfolyamon hozzávetőlegesen 2,2 millió EUR-nak felelt meg.

A rendelkezésre álló okiratok szerint aggálytalanul megállapítható, hogy a fenti beruházást nem a **11. AG** finanszírozta, ugyanis bankszámlaadatok szerint az ehhez szükséges pénzeszközökkel nem rendelkezett, ezen túlmenően pedig a **11. AG** és a **13. Kft.** viszonylatában a finanszírozást

alátámasztó pénzmozgások sem voltak kimutathatóak, egyik cég bankszámlakivonatai sem tartalmaztak pénzügyi kapcsolatra utaló adatokat.

Ugyanakkor a bankszámlakivonatok és **G.G.** vallomása alapján is megállapítható, hogy a beruházás nem a **11.** AG-tól, hanem a **4.** AG-tól a 2008. június 18. és 2008. szeptember 26. napja között, több részletben, részben bankon keresztül, részben készpénzben, látszólag tagi hitel címén megszerzett összesen 2.200.000 EUR-ból valósult meg.

A pénzmozgást egyértelműen igazoló bankszámlakivonatok tanúsága szerint a **4.** AG a kivitelező rendelkezésére bocsátott euró összeget két részletben, 2008. június 10-én és 2008. szeptember 2-án, előbb 1.350.000, utóbb 850.000 EUR részösszegekben fiktív szénszállítási, kvóta adásvételi szerződés alapján a **2.** Kft-től kapta meg, jöllehet a **4.** AG soha nem szállított szén, illetőleg értékesített kvótát a **2.** Kft-nek, ilyen árukkal nem is rendelkezett, a szóban forgó szerződések mögött nem volt valós gazdasági esemény, azok pusztán a fentiek szerinti pénzáthelyezést szolgálták. A **2.** Kft. pedig a vádlottak utasítására abból az összegből utalta tovább a **4.** AG bankszámlájára a pénzt, amit a vádlottak a fiktív szerződés alapján a sértetti cég bankszámlájáról, szénszállítási előleg címén helyeztek át a **2.** Kft. számlájára összesen 2.205.000 EUR értékben.

A fentiek szerint nem csupán a szóban forgó összegek, de a gazdasági, illetőleg bankforgalmi események időpontjai is egybeesnek, és zárt logikai láncot alkotva összességében alkalmasak annak igazolására, hogy az a 2.200.000 EUR összeg, amelyből a **13.** Kft. 2008. év második félévében megvalósította azt a projektet, amiből az érdekeltségükbe tartozó **11.** AG-n keresztül vagyoni értékű jog formájában a vádlottak végső soron hasznot húzhattak, a vádlottak által a sértett bankszámlájáról - a tulajdonosok tudta és hozzájárulása nélkül, nem valóságos gazdaságos eseményre való hivatkozással - a **2.** Kft-nek átutalt 2.205.000 EUR-ból származott. Helytálló tehát az arra vont következtetés, miszerint a vádlottak által a sértettől 2008. júniusában és augusztusában kiutalt, összesen 2.205.000 EUR összeg nem szénbeszerzés előlege volt, valójában nem a sértetti cég érdekét szolgálta, hanem a vádlottaknak hasznot hozó, a depónia gáz összegyűjtésével és elégetésével kapcsolatos projekt finanszírozására fordították.

A fentiek szerint az elsőfokú bíróság által maradéktalanul számba vett és helytállóan is rögzített és értékelt személyi és okirati bizonyítékok alapján nem kifogásolható a törvényszék azon mérlegelő tevékenysége, melynek eredményeként **Ty.Ty.**, **G.G.**, **H.H.** és **I.I.** tanúk vallomásait az ítéleti tényállás megállapításának alapjaként hiteltérdemlő bizonyítékok gyanánt atekintetében nem fogadta el, hogy a kibocsátás csökkentési projekt megvalósítása és lebonyolítása mögött valójában és érdemben **F.F.** állt volna. Utóbbi tanú szavahihetőségét nem pusztán más tanúk, többek között az előbb megnevezettek közül **G.G.** tanú egyes előadásai erősítették meg, hanem az ítéleti tényállásban meghatározott összegekre vonatkozó számlaforgalmi adatok is alátámasztották. A vádlottakat terhelő tanú vallomása szerint I.r. és II.r. terhelte pontosan meghatározták azt, hogy az általuk átutalt összeget kinek és milyen jogcímen kell továbbutaltatnia. Az aggálytalan bizonyítékok szerint a **1.** Kft. a **2.** Kft-nek 2008. június 6. napján 1.350.000 eurót utalt át, amely június 10. napján került továbbutalásra a **4.** AG-nak. 2008. június 4. napját megelőzően 1.000.000 USD-t utalt át a **1.** Kft. a **2.** Kft-nek, amelyből a **2.** Kft. június 6. napján 64.500 CHF-t, július 10. napján 50.000 CHF-t utalt tovább **J.J.** cégének számlájára, mely összegek megegyeztek a **11.** AG és az Amar Inves AG alaptőkéjével. 2008. augusztus 29. napján a fentebb részletezettek szerint 855.000 euró került át a **1.** Kft-től a **2.** Kft. számlájára, mely utóbbi 850.000 eurót utalt tovább szeptember 2-án a **4.** AG-nek. **F.F.** fentiekkel kapcsolatos tanúvallomását a rendelkezésre álló egyéb személyi és okirati bizonyítékok is alátámasztották, utóbbiakkal összhangban megállapítható, hogy a **4.** AG a fentiek szerint a számlájára érkezett összesen 2.200.000 eurót átutalta a **13.** Kft-nek, mely cég a teljes összeget a hulladéklerakón keletkező depónia gáz semlegesítésére és hasznosítására szolgáló berendezések kiépítésére fordította, az ezek után járó ERU-t pedig a már említettek szerint 2009.

február 4. napján kelt kvóta adásvételi szerződéssel átadta a **11. AG**-nek, amely azok értékesítését megkezdte.

A vádlottak fenti ügyletekhez fűződő kapcsolatát támasztják alá a lefoglalt számítógépes adatok is, az **I.r.** és **II.r.** vádlottak, valamint **GY.GY.** közötti elektronikus levelezés adatai, valamint az emissziós jegyzéket kezelő magyarországi és liechtenstein-i környezetvédelmi hatóság által megküldött iratok, továbbá a kvótakereskedéshez szolgáló liechtenstein-i számlanyitások adatai, amelyek összességében **F.F.** tanúvallomásának tartalmát erősítették.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy **Ty.Ty.** a **13.** egyik ügyvezetője lényegében semmilyen információval nem rendelkezett a **4. AG**-vel kapcsolatban, a cég nevét is csak nehezen tudta beazonosítani, míg a másik ügyvezető, **G.G.** a közös cégük tőkeeros szakmai befektetőjének személyét ellentmondásosan jelölte meg, beszélt e körben a liechtenstein-i cégek vagyongazdálkodóként működő **J.J.**-ről, illetőleg **F.F.**-ről, utóbbi személyével kapcsolatban azonban nem tisztázható, hogy miként tudott volna szakmai befektetőként a nyíregyházi vállalkozás mögött állni és hasznot realizálni az ügyletekből a hozzá nem köthető cégeken, a **4. AG**-n, illetőleg később a kvótát megszerző **11. AG**-n keresztül. Mindezekre figyelemmel a törvényszék helytállóan hagyta figyelmen kívül a tényállás megállapításánál a megismételt eljárás során **H.H.** és **I.I.** tanúk vallomásában foglaltakat, akik **F.F.** tekintetében tettek ezzel összefüggésben terhelő nyilatkozatokat. A fentiek alapján helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, miszerint **F.F.** ellenérték nélkül különféle utalásokat teljesített a vádlottak megbízása alapján, amelyek áttételeken keresztül a terheltek hasznát képezték.

Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával tekintetben is, hogy szükségtelennek ítélte könyvszakértő kirendelését, miután a vád tárgya szempontjából a védelem által meghivatkozott, a **2. Kft.**-vel folytatott 2008. évi kereskedés eredményét mutató főkönyvi számlakivonat, illetőleg a vonatkozó könyvvizsgálói jelentés tartalma nem bír jelentőséggel, ugyanis nem a két említett cég közötti gazdasági kapcsolat, annak alakulása, az aktuális üzletmenetben a sértetti cég által megelőlegezett vételár részletek szénszállításokkal történő lefedettsége, annak hiánya, illetőleg folyamata volt az eljárás tárgya, hanem az euró, illetőleg dollár alapú átutalások, amelyek **F.F.** tanúvallomása és az azt alátámasztó egyéb okirati bizonyítékokra figyelemmel fiktív jogcímen szénszállítási szerződésen alapultak, és a vádlottak gazdasági céljait szolgálták, hiszen az érdekkörükbe tartozó **13. Kft.** a sértetti cég sérelmére megvalósított vagyoni elleni bűncselekmény leplezésére felépített értékesítési láncolatban keresztül megkapott pénzből valósította meg az általuk tulajdonolt offshore cégnek, a **11. AG**-nek vagyoni értékű jogosultságot, kvótát eredményező beruházást. Fentiekre tekintettel irreleváns, hogy a sértetti cég és a **2. Kft.** közötti fizetések és szállítások milyen módon kerültek lekönyvelésre.

Ugyancsak nem jelenti a tényállás felderítetlenségét a szembesítések elmaradása, mivel a tanúk meghallgatásra kerültek, és vallomásukat a törvényszék megfelelően értékelte, mérlegelési körébe vonta. A vádlottak és **F.F.** szembesítését a nyomozás során már megkísérelték, az azonban meghiúsult, a tárgyalási szakban pedig a vádlottak a tanú meghallgatásakor még észrevételi jogukkal sem éltek. A fentiekkel kapcsolatos jogalkalmazói mulasztás a jelen ügyben fennálló körülmények között a fentebb már részletezettek okán nem valósított meg olyan ténymegállapítási hibát, amely kihatott volna a büntetőjogi főkérdések érdemi megválaszolhatóságára.

A 2. tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság a terhelti vallomásokon túl értékelte a sértett által becsatolt, **U.U.** által készített, továbbá a vádlottak által felkért **T.T.** magánszakértő véleményét - amelyeket okirati bizonyítékként vett figyelembe -, a kirendelt eseti szakértőként eljáró **SGS Kft.** nevében **szakértő1** és **szakértő2** által készített szakvélemény megállapításait, **M.M.**, **A.A.**, **R.R.** mint a **1. Kft.** gazdasági igazgatója, **X.X.**, a **10.** képviselőjében **V.V.**, a Kazincbarcikai Hőerőműben dolgozó **Y.Y.** és **Z.Z.** által tett tanúvallomásokat, valamint **Q.Q.** és

NY.NY. könyvvizsgálók nyilatkozatait. Ezen bizonyítékok mérlegelését követően állapította meg a törvényszék az irányadó ítéleti tényállást, amely megállapításaival maga részéről az ítéletábra is mindenben egyetértett.

Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le a putnoki meddő hasznosíthatóságára vonatkozóan. A szakértők abban egyetértettek, hogy a vásárláskori állapotában a meddő nem használható fel, ahhoz, hogy a piacon közvetlenül értékesíthető végtermék legyen, jelentős beruházások szükségesek, amelyek mellett példának okáért **T.T.** véleménye szerint a beruházás várható élettartama 20 évre tehető. A különböző hőerőművek képviselőjében eljáró, tanúként kihallgatott személyek ugyancsak olyan tartalmú nyilatkozatot tettek, amely szerint vagy nem tudták volna hasznosítani a meddőt, vagy ehhez a meglévőhöz képest eltérő, jelentős költségtöbblettel járó technológiát kellett volna kialakítaniuk és alkalmazniuk. A védelem által hivatkozottakkal ellentétben e körben a törvényszék helytállóan értékelte **V.V.** vallomását, aki úgy nyilatkozott, hogy valóban használnak az erőműben alacsony fűtőértékű, magas hamu és kéntartalmú szenet, így a kazánjaik a putnoki meddőből származó, alacsony minőségű anyag eltüzelésére is alkalmasak lehetnek, azonban ehhez tüzelési próbákra, gazdaságossági, örölhetőségi és egyéb kísérletekre lett volna szükség, a szigorodó környezetvédelmi előírások, a megváltozott technológiai háttér és a tulajdonosváltás miatt nem kerülhetett sor a putnoki meddőt érintően szerződéskötésre. Ugyanez állapítható meg a többi tanú vallomásából is az erőművi hasznosítással összefüggésben. Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában tehát, hogy az elvi lehetősége ugyan nem volt kizárt a putnoki meddő felhasználásának, azonban a fennálló viszonyok mellett, a rendelkezésre álló körülmények közepette ez az anyag nem volt gazdaságosan hasznosítható. A rendelkezésre álló adatok abban is egyezőséget mutattak, hogy a szóban forgó meddő valamekkora értéket ugyan képviselt, azonban közel sem akkorát, mint amely a szerződésben szerepelt. Gazdaságilag ugyancsak nem indokolható, hogy ugyanazért a meddőért - amelyet 2005. április 26. napján az anyag tárolási helyéül szolgáló 5 ingatlannal együtt kínáltak eladásra összességében 5.930.000 Ft + ÁFA értéken - illetőleg annak töredékéért, legfeljebb egytizedéért több mint két év elteltével, 2007. novemberében és decemberében miért adtak ellenértékül 264.000.000 Ft-ot.

Összességében tehát a Tatabányai Törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy I.r. vádlott II.r. vádlott tudtával és beleegyezésével a szerződéskötés során nem mérte fel körültekintően és megfelelő mértékben a hozzávetőlegesen általa is ismert keresleti viszonyokat, nem mérlegelte a szükséges odafigyeléssel, hogy a ráfordítás miként viszonyul a remélhető haszonhoz, a megtérülés futamidejét sem tette vizsgálat tárgyává, nem vette figyelembe, hogy a beszerzéskor nem volt szerződése kevert szénre, és nem kérte ki a tulajdonosok jóváhagyását az adott üzletről. Mindez attól függetlenül is megállapítható, hogy valóban volt szó korábban szén beszerzésének szükségességéről a 1. Kft. tartozásának csökkentése érdekében a 1. Kft.-vel kötendő szén szállítási megállapodás kapcsán, azonban arról nem tájékoztatták a vádlottak a 3. GmbH vezetőit, hogy milyen minőségű szenet kívánnak vásárolni. A fentiek alapján tehát az adott minőségű meddő beszerzésének racionális gazdasági indoka nem volt, ezt mind **Ö.Ö.** és **M.M.** tanúvallomásainak tartalma, mind az átvilágítási jelentésében foglaltak egyértelműen alátámasztják.

Fentiekkel összefüggésben megjegyzendő az is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokkal nem igazolható, hogy a 1. Kft. részéről az alacsony fűtőértékű orosz barnaszénként megjelölt szénkészletnek a célcsoport másik tagja részére történt értékesítése valójában a putnoki szén egy részét érintette, amelyből végső soron hasznót realizált volna, hiszen a következő évben a 1. Kft. az értékesített készletet még magasabb áron visszavásárolta, a jogügylet célja az volt, hogy a tőkeerős 1. Kft. pénzhez juttassa a tőkehiányos, de jelentős árukészlettel rendelkező sértetti lányvállalatot. Valójában a putnoki meddő effektíve mindvégig az eredeti helyén volt megtalálható, a vonatkozó jogügyletek csak okiratokon történtek meg. Fentiekből az is következik, hogy a putnoki anyag értékesítése, majd visszavásárlása önmagában, egyes elemeiben, elkülönítetten nem vizsgálható, mert az szükségszerűen helytelen végkövetkeztetéshez vezet, a tények alapján a két lányvállalat

között csupán egy kölcsönügyletről volt szó, pusztán mérlegtechnikai okokból történt a cégek között a szénszállítási megállapodás megkötése, az pedig nem rögzíthető, hogy a megállapodás tárgyát a putnoki meddő képezte volna, utóbbi pusztá feltételezés.

Mindezek alapján e tényállási pont tekintetében is helyes volt az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelés, a vagyoni hátrány nagysága is helytállóan került meghatározásra.

A fentiek alapján a vádlottaknak és a terhelti védelmeknek a másodfokú büntetőeljárás során előterjesztett, és érdemeit tekintve a korábban előadott védekezést megismétlő érvelése valójában a törvényszék által helyesen számbavett és részletezett, majd logikus gondolatmenettel alátámasztottan helytállóan értékelt releváns bizonyítékok felülmérlegelését célozta, amelyre azonban a Be. 593.§ (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

Összességében megállapítható, hogy az első fokon eljáró törvényszék részletesen és körültekintően elemezte és a szükséges mértékben fel is oldotta a beszerzett bizonyítékok között mutatkozó ellentmondásokat, a szükséges részletességgel megindokolta, hogy a tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, így a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapos és érdemben sem kifogásolható elemzésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

A másodfokú felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytálló szempontrendszer alapján vizsgálta a terhelték büntetőjogi felelősségének feltételeit, s a másodfokú bíróság a terhelték által elkövetett cselekmények konkrét jogi minősítését illetően is a törvényszékkel azonos következtetésre jutott.

Az alkalmazandó anyagi jogszabály kiválasztása vonatkozásában megállapítható, hogy mind az elkövetéskor hatályban volt, mind az elbíráláskor érvényes jogi szabályozás azonos büntetési tétellel, halmazati büntetési tételkerettel rendelte büntetni a vádlottak terhére rótt cselekményeket, ugyanakkor a szabadságvesztés-büntetés kiszabása esetén a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjával összefüggő Btk-beli rendelkezések lényegesen kedvezőbb elbírálást biztosítanak a terhelték számára, mint az 1978. évi IV. tv. előírásai, erre figyelemmel helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a joghátrány kiszabása során az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezéseket alkalmazta.

A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéletábra is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számba vett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, és összességében osztotta a törvényszék álláspontját azzal összefüggésben is, hogy a feltárt bűnösségi körülmények ilyenén módon történő rögzítése mellett a büntetési célok eléréséhez elegendőnek mutatkozik a Btk. 82.§ (2) bekezdés b/ pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció, amely az adott körülmények között szükséges de egyben elegendő joghátrány is, annak enyhítése nem indokolt.

Figyelemmel arra, hogy az eljáró bíróság az elsőfokú ítéletében megállapította a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány összegét, a bűncselekmény elkövetési értékét, helytállóan járt el, amikor ezen összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben elbírálta és annak helyt adva egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat a Be., a Ptk. és az Ítv. vonatkozó rendelkezései alapján az általuk okozott kár és vagyoni hátrány megtérítésére, illetőleg az eljárási illeték megfizetésére (Be. 571.§ (1), (2) és (3) bekezdései).

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének további járulékos rendelkezései is törvényesek és megalapozottak, azokat az ítéletábra a Be. 605.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy az I.r. és II.r. vádlott személyi adatait, illetőleg okirati azonosítóit a valóságnak megfelelően helyesbítette, illetőleg a Be. 613.§ (1) bekezdése alkalmazásával

megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2019. február 20.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk.
előadó bíró

.Vajda Edit sk.

bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2018. június 27. napján kelt 4.B.475/2014/74. számú ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2019. február 20.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke